

Soeren Kern: Stručná historie Antify: část 1

- CZ24 News | 29. června 2020

Empirické důkazy ukazují, že Antifa je ve skutečnosti vysoce organizovaná, dobře financovaná a globálně rozšířená organizace. Má plochou organizační strukturu s desítkami a možná stovkami místních skupin.

Dlouhodobě deklarovaným cílem Antify v USA i v zahraničí je vytvoření komunistického světového řádu. Ve Spojených státech je bezprostředním cílem Antify svržení Trumpovy administrativy.

Běžnou taktikou, kterou Antifa používá ve Spojených státech i v Evropě, je vyvolávání extrémních násilností a ničení veřejného a soukromého majetku, s cílem vyprovokovat tvrdý zásah policie, který "potvrdí", že vláda je "fašistická".

Antifa je nejen oficiálně tolerována, ale je dokonce placena německou vládou za boj proti krajní pravici. — Německá novinářka Bettina Röhl, deník *Neue Zürcher Zeitung*, 2. června 2020.

"Členové Antify se ze zbabělosti bojí odhalit svou totožnost, zakrývají si tváře a jejich jména jsou tajná. Antifa stále vyhrožuje násilím a útoky proti politikům a policii. Podporuje ničení veřejného a soukromého majetku, které způsobuje ohromné škody." — Německá novinářka Bettina Röhl, deník *Neue Zürcher Zeitung*, 2. června 2020.

Běžnou taktikou, kterou Antifa používá ve Spojených státech i v Evropě, je vyvolávání extrémních násilností a ničení veřejného a soukromého majetku s cílem vyprovokovat tvrdý zásah policie, který "potvrdí", že vláda je "fašistická". Na snímku: Starší muž odchází poté, co byl brutálně zbit členy skupiny Rose City Antifa 29. června 2019 v Portlandu ve státě Oregon

Americký generální prokurátor William Barr obvinil Antifu – militantní “antifašistické” hnutí – z násilností a rabování, které propukly po celých Spojených státech během protestních akcí vyvolaných smrtí George Floyd. “Násilnosti podněcované a páchané Antifou a dalšími podobnými skupinami během těchto nepokojů jsou domácím terorismem a podle toho k nim budeme přistupovat,” řekl.

William Barr také řekl, že federální vláda má důkazy, že Antifa zneužila legitimní protesty po celé zemi, a “zapojila se do násilných nepokojů, páchání bezpráví, žhářství, rabování obchodů a útoků na veřejný majetek, na policisty a nevinné lidi a dokonce se podílela i na vraždě federálního agenta.” Americký prezident Donald J. Trump nařídil již předtím americkému ministerstvu spravedlnosti, aby Antifu zařadilo do seznamu teroristických organizací.

Akademičtí výzkumníci a média sympatizující s Antifou tvrdí, že skupinu nelze klasifikovat jako teroristickou organizaci, protože to je volně definované protestní hnutí, které postrádá centralizovanou strukturu. Mark Bray, hlasitý zastánce Antify v USA a autor knihy “Antifa: anti-fašistická příručka” prohlašuje, že “Antifa nefunguje jako zastřešující organizace a nemá přesně definovanou strukturu velení.”

Empirické důkazy ukazují, že Antifa je naopak ve skutečnosti vysoce organizovaná, dobře financovaná a globálně rozšířená organizace. Má plochou organizační strukturu s desítkami a možná stovkami místních skupin. Americké ministerstvo spravedlnosti v současné době vyšetřuje jednotlivce napojené na Antifu ve snaze odhalit její skutečnou organizační strukturu.

Antifa do USA nepřinesla žádné nové ideje, svou ideologii, taktiku a cíle převzala od evropských antifašistických skupin, které jsou v té či oné podobě aktivní již téměř sto let.

Co je Antifa?

Antifu lze charakterizovat jako nadnárodní povstalecké hnutí, které usiluje, často s pomocí extrémního násilí, o podvracení liberální demokracie, s cílem nahradit globální kapitalismus komunismem. Dlouhodobě deklarovaným cílem Antify v USA i v zahraničí je vytvoření komunistického světového řádu. Ve Spojených státech je bezprostředním cílem Antify svržení Trumpovy administrativy.

Nepřáteli Antify jsou pořádkové síly, které v jejím pojetí chrání status quo. Běžnou taktikou, kterou Antifa používá ve Spojených státech i v Evropě, je vyvolávání extrémních násilností a ničení veřejného a soukromého majetku, s cílem vyprovokovat tvrdý zásah policie, který “potvrdí”, že vláda je “fašistická”.

Antifa tvrdí, že bojuje proti “fašismu”, což je označení, které často používá jako všeobecný pejorativ pro diskreditaci všech s jinými politickými názory. Tradiční význam slova “fašismus” je ve Websterově slovníku definován takto: “Totalitní vládní systém vedený diktátorem a zdůrazňující agresivní nacionalismus, militarismus a často také rasismus.”

Antifa prosazuje marxisticko-leninskou definici fašismu, která klade rovnítko mezi fašismem a kapitalismem. “Boj proti fašismu bude vyhrán pouze tehdy, když bude kapitalistický systém zničen a bude vytvořena beztřídní společnost,” tvrdí německá odnož Antify – skupina *Antifaschistischer Aufbau München*.

Spolkový úřad pro ochranu ústavy (německá civilní vnitřní zpravodajská služba), ve své zvláštní zprávě o levicovém extremismu uvedl:

“Boj Antify proti pravicovým extremistům je jen kouřovou clonou. Skutečným terčem je ‘buržoazně-demokratický stát’, který podle levicových extremistů akceptuje a podporuje ‘fašismus’ jako možnou formu vlády a proto proti němu dostatečně nebojuje. Podle Antify má ‘fašismus’ kořeny v sociálních a politických strukturách ‘kapitalismu’. Proto se levicoví extremisté ve svém ‘antifašistickém’ boji zaměřují především na odstranění ‘kapitalistického systému’.”

Matthew Knouff, autor knihy Laický průvodce Antifou: díl I (*An Outsider's Guide to Antifa: Volume I*) vysvětlil ideologii Antify takto:

“Základní filosofie Antify je zaměřena na boj proti třem základním silám: fašismu, rasismu a kapitalismu – všechny tři spolu podle Antify vzájemně souvisí... přičemž fašismus je považován za konečné stadium kapitalismu. Kapitalismus je nástrojem útisku a rasismus je represivním mechanismem podobným fašismu.”

Antony Mueller, německý profesor ekonomie vyučující v současné době v Brazílii, [popsal](#) v esejí “Co má Antifa společného s původními fašisty” (*What Antifa and the Original Fascists Have In Common*), jak militantní antikapitalismus Antify maskovaný za antifašismus odhaluje její vlastní fašismus:

“Levice si přisvojila koncept liberalismu a proměnila význam tohoto slova v opak jeho původního významu. Hnutí Antifa používá tuto falešnou terminologii k maskování svých skutečných cílů. Ačkoliv Antifa označuje sebe samu za ‘antifašistickou’ a prohlašuje fašismus za svého nepřítele, je sama o sobě především fašistickým hnutím.”

“Členové Antify nejsou odpůrci fašismu, ale jsou jeho skutečnými představiteli. Komunismus, socialismus a fašismus spojuje jejich antikapitalismus a antiliberalismus.”

“Antifa je fašistické hnutí. Nepřítelem tohoto hnutí není fašismus, ale svoboda, mír a prosperita.”

Ideologické základy Antify

Ideologické počátky Antify lze vysledovat zhruba před sto lety v Sovětském svazu. V letech 1921 a 1922 Komunistická internacionála (Komintern, Třetí internacionála) vyvinula tzv. taktiku jednotné fronty, aby “pomocí agitace a organizace sjednotila masy pracujících”... “na mezinárodní úrovni i v každé jednotlivé zemi” proti “kapitalismu” a “fašismu” – tyto dva termíny byly často zaměňovány.

První antifašistická skupina na světě – *Arditi del Popolo* (Milice odvážných) – byla založena v Itálii v červnu 1921, aby bojovala proti vzestupu Národní fašistické strany Benita Mussoliniho, která byla sama oficiálně založena proto, aby zabránila vypuknutí bolševické revoluce na italském poloostrově. Řada z 20 000 členů skupiny *Arditi del Popolo*, složené z komunistů a anarchistů, se později připojila k Mezinárodním brigádám (Interbrigádám) bojujícím ve Španělské občanské válce (1936–1939).

V Německu zřídila Komunistická strana Německa v červenci 1924 polovojenskou skupinu *Roter Frontkämpferbund* (Svaz rudých frontových bojovníků). Skupina byla kvůli používání extrémního násilí zakázána. Mnoho z jejích 130 000 členů pokračovalo ve svých aktivitách v ilegálních nebo v místních nástupnických organizacích, jako byl *Kampfbund gegen den Faschismus* (Bojový svaz proti fašismu).

Ve Slovinsku bylo v roce 1927 založeno militantní antifašistické hnutí TIGR, jehož cílem byl boj proti italizaci slovinských etnických oblastí po rozpadu Rakouska-Uherska. Skupina, která byla rozpuštěna v roce 1941, se specializovala na atentáty na italské policisty a vojáky.

Ve Španělsku zřídila Komunistická strana Španělska *Milicias Antifascistas Obreras y*

Campesinas (Antifašistické milice dělníků a rolníků), které byly aktivní ve 30. letech 20. století.

Moderní hnutí Antifa je odvozeno od skupiny *Antifaschistische Aktion* (Antifašistická akce) založené v květnu 1932 stalinistickými vůdci Komunistické strany Německa. Skupina byla založena za účelem boje proti fašistům, což je termín, který tato skupina používala k označení všech ostatních pro-kapitalistických politických stran v Německu. Primárním cílem Antifašistické akce bylo zrušit kapitalismus. Skupina měla více než 1 500 zakládajících členů a poté, co se v roce 1933 dostali k moci nacisté, přešla do ilegality.

Německy napsaná brožura – “80 let Antifašistické akce” (*80 Jahre Antifaschistische Aktion*) – dopodrobna popisuje nepřerušovaný historický vývoj hnutí Antifa od ideologických začátků ve dvacátých letech 20. století až po současnost. Dokument uvádí:

“Antifašismus byl vždy zásadně antikapitalistickou strategií. Z tohoto důvodu symbol Antifašistické akce nikdy neztratil své inspirativní kouzlo... Antifašismus je spíše strategie než ideologie.”

Během poválečného období se německé hnutí Antifa objevilo v různých reinkarnacích, včetně radikálního studentského protestního hnutí v 60. letech a levicových povstaleckých skupin, které byly aktivní v 70., 80. a 90. letech 20. století.

Teroristická skupina Frakce Rudé armády (*Rote Armée Fraction*, RAF), byla marxistická městská partyzánská skupina, která prováděla atentáty, pumové útoky a únosy s cílem vyvolat revoluci v západním Německu, které tato skupina označovala jako fašistickou državu a pozůstatek z éry nacistů. Během tří desetiletí zavraždili členové skupiny RAF více než 30 lidí a více než 200 lidí zranili.

Po pádu komunistické vlády ve východním Německu v roce 1989 bylo zjištěno, že členové Frakce Rudé armády dostávali výcvik, přístřeší a zásoby od Stasi, tajné policie bývalého komunistického režimu v NDR.

John Philip Jenkins, významný profesor historie na Baylorově univerzitě, popsal taktiku Frakce Rudé armády, která je velmi podobná taktice, kterou dnes používá Antifa:

“Cílem jejich teroristické kampaně bylo vyvolat agresivní reakci vlády, která potom měla podle nich vyvolat všeobecnou revoluci.”

Zakladatelka RAF Ulrike Meinhof vysvětlila vztah mezi násilným levicovým extremismem a policií takto: “Ten chlap v policejní uniformě je prase, není to člověk. To znamená, že se s ním nemusíme zdržovat. A stejně, vůbec to k ničemu nevede, mluvit s nimi. A samozřejmě, můžeme na ně střílet.”

Německá novinářka Bettina Röhl, dcera Ulrike Meinhof, tvrdí, že moderní hnutí Antifa je pokračováním Frakce Rudé armády. Hlavní rozdíl spočívá v tom, že na rozdíl od členů Frakce Rudé armády se členové Antify bojí odhalit svou totožnost. V článku ve švýcarském deníku *Neue Zürcher Zeitung* z června 2020 Bettina Röhl také upozornila na skutečnost, že Antifa je nejen oficiálně tolerována, ale je dokonce placena německou vládou za boj proti krajní pravici:

“RAF zbožňovala komunistické diktatury v Číně, Severní Koreji, Severním Vietnamu a na Kubě, které si Nová levice ve své ideologii vysnila jako země na správné cestě k perfektnímu komunismu...”

“Západní levicový radikalismus se rozvinul a stal se vlivnou politickou silou v zemi, v neposlední řadě také díky podpoře několika poslanců různých politických stran, novinářů a příslušných expertů. Příslušníci radikální levice, kteří brutálně udeřili například při otevření nové budovy ústředí Evropské centrální banky ve Frankfurtu nad Mohanem, demonstrují proti každému summitu skupiny

G20 a samozřejmě každoročně na 1. máje v Berlíně.”

“Jediný rozdíl mezi RAF a militantní Antifou je, že Antifa nemá prominentní vůdce. Její členové si ze zbabělosti zakrývají tváře a udržují svá jména v tajnosti. Antifa neustále vyhrožuje násilím a útoky proti politikům a policistům. Nicméně poslankyně Renate Künast (Zelení) si nedávno v Bundestagu stěžovala, že různé skupiny Antify nebyly v posledních desetiletích státem dostatečně finančně podporovány. Poslankyně prohlásila, že ‘nevládní organizace a Antifa by neměly být nuceny věčně shánět finance a uzavírat s lidmi pouze krátkodobé pracovní smlouvy z roku na rok.’ Za to sklídila potlesk od poslanců strany Svaz 90/Zelení, od levicových poslanců a od poslanců SPD.”

“Lze si položit otázku, zda je Antifa oficiální teroristickou skupinou podporovanou státem pod záminkou ‘boje proti pravici’.”

Spolkový úřad pro ochranu ústavy vysvětluje, proč Antifa oslavuje násilí, takto:

“Levicoví extremisté interpretují ‘kapitalismus’ jako spouštěč válek, rasismu, ekologických katastrof, sociální nerovnosti a gentrifikace. ‘Kapitalismus’ je tedy více než pouhý ekonomický řád. V levicovém extremistickém diskurzu určuje sociální a politickou formu a inspiruje levicovou vizi radikální sociální a politické reorganizace. Anarchisté i komunisté se na jednom shodnou: Parlamentní demokracie jako tzv. buržoazní forma vlády by měla být v každém případě ‘překonána’.”

“Z tohoto důvodu levicoví extremisté obvykle ignorují nebo legitimizují porušování lidských práv v socialistických nebo komunistických diktaturách nebo v zemích, které považují za údajně ohrožené ‘Západem’. Dodnes ortodoxní komunisté i autonomní aktivisté ospravedlňují, chválí a oslavují levicovou teroristickou Frakci Rudé armády a zahraniční levicové teroristy jako ‘bojovníky za svobodu’.”

Britská Anti-fašistická akce (AFA), militantní antifašistická skupina založená v roce 1985, mezitím přispěla ke vzniku hnutí Antifa ve Spojených státech. V Německu byla v roce 1992 založena *Antifaschistische Aktion-Bundesweite Organization* (Antifašistická celonárodní organizace), aby spojila úsilí menších skupin Antify roztroušených po celé zemi.

Ve Švédsku byla v roce 1993 založena *Antifascistisk Aktion* (Antifašistická akce), militantní skupina Antify, která za tři roky své činnosti získala pověst skupiny používající proti svým oponentům extrémní násilí. Ve Francii se skupina Antify jmenuje *L'Action antifasciste* (Antifašistická akce) a je známá svou nesmiřitelnou opozicí vůči Izraeli.

Po pádu Berlínské zdi v roce 1989 a zhroucení komunismu v roce 1990 otevřelo hnutí Antifa novou frontu proti neoliberální globalizaci.

Sdružení *Attac*, založené ve Francii v roce 1998 za účelem propagace globální daně z finančních transakcí, nyní vede “Hnutí za alternativní globalizaci”, které se stejně jako hnutí “Global Justice” (Globální spravedlnost) vehementně vyhrazuje proti kapitalismu. V roce 1999 byla skupina Attac přítomna v Seattlu během násilných demonstrací, které vedly k neúspěchu jednání Světové obchodní organizace (WTO). Členové sdružení Attac se také zúčastnili antikapitalistických demonstrací během zasedání G7, G20 a WTO a demonstrovali proti válce v Iráku. V současné době je toto sdružení aktivní ve 40 zemích a součástí jeho sítě jsou stovky místních organizací a více než tisíc místních skupin. Zdá se, že decentralizovaná a nehierarchická organizační struktura sdružení *Attac* je přesně ten samý model, který používá Antifa.

V únoru 2016 deklaroval Mezinárodní výbor Čtvrté (trockistické) internacionály politické základy globálního protiválečného hnutí, které stejně jako Antifa obviňuje kapitalismus a neoliberální globalismus z existence vojenských konfliktů:

“Nové protiválečné hnutí musí být antikapitalistické a socialistické, protože každý skutečný boj proti válce musí být zároveň bojem za ukončení diktatury finančního kapitálu a stávajícího ekonomického systému, neboť to jsou základní příčiny militarismu a válek.”

V červenci 2017 se do Hamburku sjelo více než 100 000 sympatizantů Antify a odpůrců globalizace, aby masově protestovali proti summitu G20. Levicové davы tehdy udělaly z centra města kůlničku na dříví. Na protestní akci nazvané “G20 Welcome to Hell” (G20 – Vítejte v pekle) se jedna skupina Antify chlubila, že zmobilizovala skupiny Antify z celého světa:

“Mobilizace k protestním akcím proti summitu G20 byla pro nás vzácnou příležitostí ke spolupráci s levicovými a antikapitalistickými skupinami a sítěmi z celé Evropy a z celého světa. Sdíleli jsme svoje zkušenosti a společně jsme bojovali, účastnili jsme se mezinárodních setkání a byli jsme přitom napadeni policajty podporovanými armádou. Ale nenechali jsme se zastrašit, zreorganizovali jsme se a postavili jsme se jim znovu na odpor. Hnutí proti globalizaci se od té doby změnilo, ale kontakty, které jsme navázali, přetrvávají. Jsme aktivní místně ve svých regionech, městech, vesnicích a lesích, ale také bojujeme za naši věc na nadnárodní úrovni.”

Spolkový úřad pro ochranu ústavy o tom ve své výroční zprávě napsal:

“Levicové extremistické struktury se pokusily posunout veřejnou debatu o násilných protestech proti summitu G20 ve svůj prospěch. Distribucí fotografií a zpráv o údajně nepřiměřených policejních opatřeních se během protestů proti summitu G20 snažily vzbudit dojem, že stát odsuzuje legitimní protesty a potlačuje je policejním násilím. A proti takovému státu je ‘militantní odpor’ nejen legitimní, ale také naprosto nezbytný.”

Soeren Kern